

Ügyvédi továbbképzésen Dublinban

Július közepén az ír ügyvédi kamara szervezésében lezajlott nemzetközi, egyhetes továbbképzésen vettem részt sok olasz, kevesebb lengyel, cseh, német, osztrák és egy magyar kollégával, viszonylag jó áron, fapados légitársaság és szerény bead and breakfast igénybevételével.

A képzés a jól csengő English legal skills nevet kapta. Kíváncsian vártam, mit és hogyan oktatnak majd felkészült ír kollégáink.

Az első meglepetés számomra az ír law society épülete volt, foci pályával és tárgyalótermet imitáló szobával, rengeteg kisebb-nagyobb előadóval.

Nagyon finom ebédet is adtak, a fehér damasztabrosszal és -szalvétával felszerelt ebédlőben. Az olasz sokaságra tekintettel nem volt spagetti, inkább sok hal és csirke az egészséges táplálkozás jegyében.

A több épületből álló komplexum valóságos egyetemi campus. Technikailag minden rendelkezésre áll a színvonalas tréningekhez.

Ami nagyon tetszett és szeretném, ha nálunk is megvalósulna: a gyakorlati munkához szükséges készségek több oldalról való oktatása.

Mit értek ezen?

Mind a beszéd-, mind az íráskészség fejlesztése.

Például felvették videóra egy háromperces témájú beszédünket. (Nekem az egyneműek házasságának jogi aspektusa jutott.) Persze angolul, ami azért nagy kihívás, azután a teljesítményt egyenként értékelték. Nálam a szemkontaktust hiányolták...

Volt beszédtanárunk, aki elég humoros gyakorlatokon keresztül mutatta be, hogy ne stresszeljünk a bíró előtt, és hogy tűnjünk minél magabiztosabbnak a tárgyalóteremben.

„Draftoltunk” szerződést, és össze kellett hoznunk egy megállapodást egy projektről úgy, hogy szétosztottak bennünket a két felet reprezentáló csoportokra.

Angol jogi keresztretjtvényt fejtettünk és jogi angol szótárt kaptunk.

Sok kiscsoportos (kb. tízfős) foglalkozásunk volt. A legvidámabb fordulat az volt, amikor színészeket küldtek be hozzánk, akik eljátszottak egy-egy jogi esetet, mintha ők lennének a kliensek. Nekünk pedig ügyvédet kellett alakítani, utána pedig értékeltük a látottakat. Aztán fordult a kocka, és mi is alakíthatunk klienseket.

Az ír kollégák mesélték, hogy jelöltképzésen nem, de nálunk és a továbbképzéseken részt vevő ügyvédeknel a munkadíj ügye, mindig fontos megbeszélnivaló.

Egyik olasz kollegina olyan jól játszotta a megcsalt asszony szerepét, hogy zsebkendőt és vizet kellett neki adni, hogy nagy bánatában elviselje a konzultáció okozta megrázkódtatást.

Minden előadásról nyomtatott anyagokat kaptunk, a repülőre felvinni szándékozott kézipoggyász így jóval nehezebb lett.

Azon olasz kollégák, akiknél ez már számít, kreditpontokkal is gazdagodtak, nem csak tapasztalattal és tudással.

Tartalmas szabadság volt, és hála az ír klímának, nem kellett hógutától nyáron sem tartani. Jövő nyáron sem hagyom ki, ha tehetem.